

Αναυδοί έμειναν πάλι οι Αυστραλοί επειδή ο πρωθυπουργός, Κέβιν Ραντ, δεν τήρησε ακόμη μια προεκλογική υπόσχεσή του, την μείωση των ρύπων στην ατμόσφαιρα. Καλά, δεν είπαμε ότι ο άνθρωπος είναι κλώνος του Τζον Χάουαρντ, έστω με τρυφερή καρδιά; Με τις απαραίτητες εξαιρέσεις λόγω χαρακτήρος ή ιδεολογίας, ο Κέβιν Ραντ συνεχίζει την πορεία του Χάουαρντ, ο οποίος έλεγε και ξέλεγε ανάλογα με τί ήταν συμφέρον του, ή συμφέρον των φίλων του.

Ο Κέβιν Ραντ εξελέγη σαν "πράσινος" επειδή είχε υποσχεθεί ότι θα υπογράψει το πρωτόκολλο του Κιότο και πως θα μείωνε τους ρύπους στην ατμόσφαιρα με ένα μεγαλεπίβολο σχέδιο.

Υπόγραψε μεν το πρωτόκολλο του Κιότο, αλλά μάς κοροϊδεψε χοντρικά προχθές ανακοινώνοντας ότι θα μειώσει κατά... 5% τους ρύπους μέχρι το 2020, υποκύπτοντας στις ορέξεις των μονοπωλίων

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

που δεν τολμά να αντιμετωπίσει. Με την κίνηση αυτή, όμως, ο Ραντ έδωσε στους Αμερικανούς, τους Ρώσους, τους Κινέζους και τους Ινδούς το πρόσχημα να μειώσουν

είναι μπουμπούνες σαν την αφεντιά μου.

Οι εταιρείες θα αγοράζουν άδειες ανάλογα με την ποσότητα των ρύπων που παράγουν, αλλά το

Τί Χάουαρντ, τί Ραντ....

και αυτοί τους ρύπους κατά 5% για να σωθεί ο πλανήτης μας!

Για να μειωθούν οι ρύποι έστω κατά 5%, ο Ραντ ξεδίπλωσε ένα πολύπλοκο σχέδιο που λίγοι μπορούν να κατανοήσουν, ειδικά αν

κόστος θα πληρώνουν οι καταναλωτές με αυξημένο κόστος για το φυσικό αέριο, τον ηλεκτρισμό κλπ. Η κυβέρνηση θα εισπράτει \$11 δις από τις άδειες και θα τα δίνει πίσω στους καταναλωτές για να

* Γιατί σκοτώνουν τα παιδιά;

"Τι άλλο εκτός από τις σκιές τους βλέπουν οι δεσμώτες;", Πλάτων, Πολιτεία.

Από διαβολική σύμπτωση, τέσσερεις αστυνομικοί σκότωσαν ένα αγοράκι 15 χρονών στη Μελβούρνη, την ίδια εβδομάδα που συνάδελφός τους σκότωσε τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο στην Αθήνα. Ζούμε στην εποχή τής παγκοσμιοποίησης και τής νέας τάξης πραγμάτων με κύριο φαινόμενο την κρατική βία που εμφανίζεται σε όλα τα μήκη και πλάτη τής γης. Οπως στην περίπτωση του Αλέξη και στην Αυστραλία οι εκπρόσωποι του νόμου χρησιμοποιούν γελοία επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν την αποτρόπαιη πράξη τους.

Ο Τάιλερ Κάσιντι, ένας μικρόσωμος, αδυνατούλης 15χρονος, ήταν εκτός εαυτού από ναρκωτικά ή αντικαταθλιπτικά φάρμακα επειδή "τα'παιξε" από τότε που πέθανε από καρκίνο ο πατέρας του. Το μοιραίο βράδιο είχε αρπάξει δύο μαχαίρια από κατάστημα και απειλούσε τον κόσμο σε εμπορικό κέντρο, χωρίς όμως να τραυματίσει κανέναν. Η αστυνομία ειδοποιήθηκε και όταν έφτασε ο Τάιλερ βρισκόταν μόνος του σε χώρο πατινάζ. Οταν είδε τους αστυνομικούς, φώναζε "σκοτώστε με για να μην σάς σκοτώσω" και οι τρείς από τους τέσσερεις αστυνομικούς του έκαναν τη χάρη γαζώνοντάς τον με έξι σφαίρες!

Το κατεστημένο έσπευσε να δικαιολογήσει το κρατικό έγκλημα αναφέροντας ότι το αγοράκι απειλούσε τη ζωή των αστυνομικών και ότι ήταν... ρατσιστής. Οπως ακριβώς προσπαθεί να σπιλώσεις τη μνήμη του Αλέξη στην Αθήνα, ένας ανάρχιδος δικηγόρος.

Ομως, ας δεχτούμε ότι ο Τάιλερ ήταν ρατσιστής και είναι γνωστή η απέχθειά μου για τον ρατσισμό. Σo what? Από πότε ο ρατσισμός τιμωρείται με την ποινή θανάτου; Οπως, από πότε τιμωρείται με την ποινή του θανάτου έστω ένας κακός, άτακτος, ελεεινός μαθητής στην Ελλάδα;

Γιατί βιάστηκαν οι αυστραλοί αστυνομικοί να λύσουν με σφαίρες το πρόβλημα με τον Τάιλερ; Αν τέσσερεις δεν ήταν ικανοί να καθηλώσουν το αγόρι, ας καλούσαν ενισχύσεις να έρθουν εκατό συνάδελφοί τους για να συλλάβουν το παιδί. Ας έμπαιναν στο αυτοκίνητό τους για να μην πάθουν βαβά από τα μαχαίρια του Τάιλερ και να τον πυροβολήσουν από μικρή απόσταση στα πόδια. Ας έφερναν οι ανόητοι την μητέρα τού παιδιού για να τού μιλήσει πριν τής σκοτώσουν το παιδί.

Αλλά ενώ οι αστυνομικοί συμπεριφέρονται σαν όργανα εξουσίας και κόβουν κεφάλια επειδή μπορούν, το τραγικό τής υπόθεσης είναι οι άνθρωποι που εγκρίνουν τα φρικτά εγκλήματα εναντίον των παιδιών. Επειδή δεν είναι δικά τους...

«Μη σκοτώνετε τα όνειρά μας [...] Κάποτε ήσασταν νέοι κι εσείς. Τώρα κυνηγάτε το χρήμα, νοιάζεστε μόνο για τη "βιτρίνα", παχύνατε, καραφλιάσατε, ξεχάσατε [...] Μόνο πουλάτε κι αγοράζετε. Αγάπη πουθενά. Αλήθεια πουθενά [...] Μη μας ρί-

χνετε άλλα δακρυγόνα. Εμείς κλαίμε κι από μόνοι μας».

* Οι ευαίσθητοι πατριώτες...

Κάποιοι πατριώτες εδώ και στην Ελλάδα λένε ότι τα πρόσφατα τραγικά γεγονότα δυσφημούν την πατρίδα μας και ντρέπονται για τα όσα βλέπουν στην τηλεόραση. Εγώ δεν άκουσα να ντρέπονταν οι Αμερικανοί για τα τρομακτικά επεισόδια στο Λός Αντζελες, οι Γάλλοι για τα αιματηρά επεισόδια στο Παρίσι και οι Ιταλοί για την αναρχία στη Γένοβα. Το πιο πιθανό είναι να ξεχαστούν σε μερικούς μήνες, αλλά τουλάχιστον να διδαχτήκαμε σαν λαός από την τραγωδία.

Ο Γιάννης Παντελάκης γράφει επί του προκειμένου ότι "οι πατριώτες ντρέπονται επειδή η χώρα που δίδαξε τη δημοκρατία σε όλο τον κόσμο καταστρέφεται και λεηλατείται και οι εικόνες αυτές ταξιδεύουν στην υφήλιο. Μας θύμισαν την περίοδο της δικτατορίας, τότε που το καθεστώς προσπαθούσε να μη δημοσιοποιηθεί προς τον υπόλοιπο κόσμο κάθε πράξη αντίστασης. Και τότε προφανώς ντρέπονταν.

Αν δεν το κάνουν σκόπιμα, πρόκειται για αφελείς τύπους. Σίγουρα πρέπει ν' αναθεωρήσουν το αξιακό τους σύστημα ως προς την έννοια «πατριωτισμός» και να ξανασκεφτούν τι είναι εθνικά «χρήσιμο» και τι όχι. Φαντάζομαι πως δεν θα νιώθουν καμία «εθνική ντροπή», όταν πληροφορούνται πως η χώρα μας σύρεται συνεχώς από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επειδή καταστρέφει το περιβάλλον της, τη φύση, τα νερά της. Σίγουρα, δεν έχουν νιώσει καμία ενόχληση όταν ταξιδεύουν από τα διεθνή πρακτορεία στο εξωτερικό τα σκάνδαλα που αποκαλύπτονται για την κυβέρνησή τους. Μάλλον δεν θα πολυενοχλήθηκαν όταν διεθνείς οργανισμοί κατατάσσουν τη χώρα μας πρώτη σε διαφθορά. Πόσω μάλλον, που έχουμε συνεχείς καταδίκες για παραβίαση ατομικών δικαιωμάτων ή για κρούσματα κρατικής βίας. Ο «πατριωτισμός» γι' αυτούς έχει συγκεκριμένο και επιλεκτικό περιεχόμενο..."

* Πένθη

Ο γνωστός από την πολύχρονη παρουσία και προσφορά του στην παροικία, Γρηγόρης Χρονόπουλος και η οικογένειά της θρηνούν τον θάνατο τής αδελφής του, Γεωργίας Παπαϊωάννου. Με τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας δημοσιεύουμε σήμερα χαρισμένο στη μνήμη της, το σχετικό ποίημα "Χωρίς ελπίδα" του Γρηγόρη, από την συλλογή του "Τα χελιδόνια δεν θα ξαναρθούν" που θα κυκλοφορήσει σύντομα:

Κι η ξενητειά είναι βαρειά
μα έχει την ελπίδα...
Αλλ' ο καημός του χάροντα...
και φέφυρες γκρεμίζει
κι ελπίδες και μηνύματα,

τους αποζημιώσει επειδή θα αυξηθεί το κόστος ζωής. Δηλαδή, εταιρείες και καταναλωτές θα τα βγάζουμε από την μια τσέπη και θα τα βάζουμε στην άλλη!

Ετσι θα μειωθούν οι ρύποι; Δεν το πιστεύω, αλλά για να με πείσει ο πρωθυπουργός λέει ότι θα εισπράξω περισσότερα από όσα θα ξοδεύω, νάναι καλά ο άνθρωπος. Ποιός θα πληρώσει τα παραπανίσια χρήματα που θα λάβω; Αυτοί που κερδίζουν πάνω από \$160.000 το χρόνο με χαράτσι \$1500 το χρόνο ο καθένας, επειδή κάποιος πρέπει να πληρώνει το μάρμαρο.

Ομως, ούτε οι συνταξιούχοι θα γλιτώσουν αφού θα επιστρέψουν ένα μεγάλο μέρος από το χριστουγεννιάτικο δώρο που εισπράξαν την περασμένη εβδομάδα αν χρησιμοποιούν πολλά φάρμακα, επειδή η κυβέρνηση Ραντ θα αυξήσει το κόστος κάθε ιατρικής συνταγής κατά \$1,60 από την 1η Ιανουαρίου. Τί είχες Γιάννη, τί είχα πάντα!

και κλείνει όλες τίς πόρτες.
Και κλείνουν κι οι ορίζοντες
κι εξουσιάζει ο Πόνος.

Προσωπικός,
σιωπηλός
και ακατάλυτος.

Είναι ωραίο να το λες
το "όλοι εκεί θα πάμε".
Μα όταν φεύγει "ο δικός"
δικός σου είν' ο πόνος.

Το ξέρεις θα' ρθει η ζωή,
θα σου χαμογελάσει.
Μα θα' ναι δίπλα κι ο καημός
και θα σε συντροφεύει...

Αγαπημένη μια σκιά
ως τη στερνή την ώρα.
Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σκεπάσει την
Γεωργία.

* Καλό!

Δύο τύποι πίνουν καφέ απ' έξω από μια εκκλησία. Τελειώνει η λειτουργία και ο παπάς περνάει έξω από το καφενείο κουτσαίνοντας.

Ο ένας από τους δύο:

- Παπά έλα να σε κεράσουμε καφέ.
- Δε